Til barnets mor skal faren betale utgifterne ved nedkomsten og ved hendes forsvarlige pleie under barselleiet, derunder ogsaa det, som læge eller jormor skal ha.

Faren skal betale bidrag til moren i de sidste 4 maaneder før fødselen. Bidraget sættes som regel til mindst kr. 20,00 pr. maaned i by og mindst kr. 15,00 pr. maaned paa landet Er faren ikke ubemidlet, skal bidraget forhøies i forhold til hans økonomiske evne.

Samme Arveret som i Ægteskab fødte Børn.

Angaaende uægte Børns Arveret blev vedtaget:

Barn, hvis forældre ikke har indgaat egteskap med hverandre, har samme arveret som egtefødte barn.

Herved gjøres ingen forandring i de gjældende regler om de førstnævnte barns aasætesret*) paa skifte efter far og fædrene frænder, medmindre faren ved skriftlig erklæring har bestemt, at det skal være aasætesberettiget; isaafald har det samme aasætesret, som om det var egtefødt.

Barn, hvis forældre ikke har indgaat egteskap med hverandre, arves paa samme maate som egtebarn av mor og mødrene frænder, og tillike av far og fædrene frænder.

Efter disse Love faar altsaa uægte Børn samme Retsstilling som de ægte: Ret til Faderens, saavelsom til Moderens Familienavn og fuld Arveret, baade efter Fader og Moder. Opfostringsbidragene og Faderens Tilskudspligt i det hele er forhøiet.

Desuden er der nu gjort en Forandring i Lovgivningen i Hensigt at forbedre alle Mødres Stilling, de være gifte eller ugifte.

Dersom kvinde, som er med barn, ikke kan sørge for sit utkomme, og hun har norsk statsborgerret, kan hun kræve hjælp av kommunekassen paa sit opholdssted for de sidste 6 uker, før hun skal føde.

Gift kvinde kan bare kræve hjælp, naar manden er død eller har forlatt hende eller iøvrig ved utilbørlig forhold har voldt, at de ikke lever sammen.

Har en mor saa daarlig raad, at hun maa overlate sit barn til andre, hvis hun ikke faar hjælp, kan hun kræve hjælp av kommunekassen paa sit opholdssted.

Denne Hjælp regnes ikke for Fattigunderstøttelse.

Netop fordi denne Lov som anført paafører Kommunerne forøgede Udgifter, har man imidlertid ladet det være et aabent Spørgsmaal, naar den skal træde i Kraft. Tidspunktet skal efter Loven senere bestemmes af Kongen. *Loven om Navne- og Arveret træder derimod i Kraft straks.*

Kristiania, februar 1915.

Sofie Voss.

Den 26. ds. skal Barnelovene til Behandling i vort lagting. Der sker næppe nogen forandring i hvad der allerede er vedtaget.

Kr.ania, d. 20. 2. 15.

S. V.

*) eller „Odelsret" = Arveadkomst til Ejendom paa Landet.

D. K.s „Hjælpekasse" af 1914.

—o—

Vi har med Tak modtaget fra:

Ulfborg (2. Bidrag)	Kr.	6,50
Odder	»	20,00
Næstved	»	50,00
Vraa	»	8,00
		84,50
Tidligere indk.		411,45
	Ialt Kr.	495,95

G. Lemche,
Form. i „Hjælpekassen".

Th Daugaard.
Kasserer for „Hjælpekassen".

Kvindelige Musikere.

—o—

I »Dansk Musiker-Tidende«s Februarnummer har Formanden for Danske Musikeres Landsforbund, Hr. O. A. Røder skrevet en Artikel med Overskrift: »De musikalske Vildskud«. Vi tillader os at bringe dels nogle Citater, dels nogle Referater af dens Indhold, som med Rette har vakt en Del Opsigt i Dagspressen.

»At man indenfor forskellige Fag ofte har følt Trykket af den kvindelige Arbejdskrafts Optræden paa Arbejdsmarkedet, er en kendt Sag, og navnlig Arbejderorganisationerne har gjort et meget energisk Arbejde for at regulere disse Forhold, saa at Udnyttelsen af den kvindelige Arbejdskraft til Skade for de mandlige organiserede Arbejdere er blevet hæmmet meget stærkt. Med os Musikere er det desværre endnu ikke kommet saa langt med Forstaelsen af, hvilken Betydning det vilde være for den mandlige Musiker ogsaa at have de kvindelige Musikere i vor Organisation. Ganske vist har Provinsmusikerne aabnet deres Foreninger for Kvinderne, men i København vil man endnu have i Erindring Generalforsamlingen i Fjor, hvor en overvældende Majoritet nedstemte et Forslag om Samarbejde med Kvinder. Resultatet af denne Afstemning viser sig imidlertid nu at være et knusende *økonomisk* Nederlag for de mandlige organiserede Musikere, og det vil sikkert være nødvendigt for Foreningen atter at komme til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Nu skal det villigt indrømmes, at Københavnerne ikke har det bedste Eksempel for Øje i de provinsielle Forhold; men som man vil se af det følgende, er det noget ganske andet, det her drejer sig om — noget, som ikke kan tjene til Undskyldning for det københavnske Standpunkt.

Den Maade, hvorpaa Forholdene i Provinsen har udviklet sig med Hensyn til kvindelige Musikere, er af en saadan Art, at vi ikke i Længden kan se roligt til. I Provinsen har navnlig i det sidste Aar Anvendelsen af kvindelige Musikere paa Hoteller og Kaféer taget stærkt Overhaand. I København har vi heldigvis en Politidirektør, der har Øje for de for den